

MERKKIPÄIVIÄ

Olli Bergman.

60 vuotta täytti ulkoasiainneuvos Olli Bergman 5. 11. -79 Helsingissä, missä hän on myös syntynyt. Sota vei reippaan nuorukaisen kadettikouluun v. 1944 ja sen jälkeen rakuunarykmenttiin. Akateemiset arvot tulivat myöhemmin – ylioppilas 1944, valtiot.kand. ja maisteri 1952. Kielitaito ja taipumukset diplomatian teille – Moskovan lähetystöön avustajaksi -46-48, ulkoasianministeriöön -48-55, Pariisin lähetystöön -56-58, Prahaan -59-60, Sofiaan -60-64, ulkoministeriöön -64-67, Leningradiin pääkonsuliksi -67-70, Belgradiin suurlähettilääksi -70-72, disponibiliateettiin -72-73, Pohjoismaiden asioihin -73-78. Rakkautaan ortodoksiseen kirkkoon osoittaa papiksi vihkiminen v. 1967 ja rovastiksi nimittäminen v. 1972. Sotilasansioistaan hän on saanut VR 4 tlk, VR mk, Saksan Rr 2 sekä kapteenin arvon v. 1966 ja majurin v. 1979. Karjalaiset ovat Ollin kanssa tulleet toimeen mitä parhaiten.

95 vuotta täyttää 24. 12. -79 Ksenia Tervamaa o.s. Ignatjeff Nurmeksessa. Hän on kotoisin Kontokista.

93 vuotta täytti Mikko Luukkainen 20. 11. -79 Viinijärvellä. Hän on kotoisin Ruskealasta.

93 vuotta täytti Stepanida Kirjavainen 20. 11. -79 Varkaudessa. Hän on kotoisin Impilahdelta.

90 vuotta täyttää Anastasia Kyyrönen o.s. Venkula Lapinlahdella. Hän on kotoisin Suistamolta.

90 vuotta täytti Tatjana Pailimo 5. 12. -79 Nurmeksessa. Hän on kotoisin Repolasta.

90 vuotta täyttää Paraskeva Kätsyri o.s. Vostrakoff 24. 12. -79 Muuruvedellä. Hän on kotoisin Salmista.

82 vuotta täytti Pekka Lipkin 6. 12. -79 Rovaniemellä. Hän on kotoisin Vienasta.

80 vuotta täytti Anna Harakka o.s. Negrijeff 6. 12. -79 Valtimolla. Hän on kotoisin Säämäjärveltä.

Karjalan vävyn tarina

Väinö S. Markkula syntyi 5. 9. 1909 Eräjärven pitäjässä Pohjois-Hämeessä, maanviljelijän poikana. Vaikka kotitilallaan olisi ollut töitä hänenkin tarpeeksi, Väinö lähti kokeilemaan onneaan maailmalla 1930-luvun alkupuolella. Hän suoritti meijerin koneenhoitajan tutkinnon, ei jäänyt meijeristiksi vaan siirtyi sähköalalle, jota kohtaan tunsu suurempaa mielenkiintoa. Jo kotona hän hääri mieluuten asennus- ja korjaustöissä. Onni potkasi ja hän pääsi sähköasentajaksi G. A. Serlachius Oy:n tehtaille, jossa vuonna 1934 joutui asentamaan rakenteilla olevan höyryvoima-aseman kytkinasemaa. Voimalaitosalasta tulikin sitten Väinölle elämäntyö. Yli neljäkymmentä vuotta kestäneen työtaipaleen aikana hän joutui toimimaan yhteensä 22 vesi- ja höyryvoimalaitoksen rakennustyömaalla asennustöissä, aluksi asentajana ja lopuksi vastaavana työjohtajana. Lisäksi hän joutui toimimaan voimalaitoksen hoitajana, käyttöpäivystäjänä ja vuorokäyttömestarina kolmella voimalaitoksella.

Kohtalokkaaksi hänelle tuli työmatka Raja-Karjalaan, rajan pintaan Suojärvelle, jossa hän joutui tutustumaan Karjalaan, karjalaisiin ja nousemaan Karjalan vävyn asemaan. Vuodet 1936-1939 Väinö palveli Oy The Viborg Wood Co:n voimalaitoksilla, aluksi höyryvoimalaitoksella Välikylässä ja sen jälkeen viimeiset puolitoista vuotta Hyrsylän mutkassa Ignoilan voimalaitoksella.

Välikylä oli suurehko tehdasasutus, joka jakautui ”Suomen-” ja ”Aunuksenkylään”. Suomenkylässä asui runsaasti Suomesta Viborg Woodin tehtaille saapunutta työväestöä ja Aunuksenkylässä aunukselaisia heimopakolaisperheitä, joiden työkykyinen väki oli samalla työmaalla. Tässä kylässä osuuskaupan lisäksi oli neljä yksityistä kauppaa, joista yksi oli kaitajärveläisen Iivana Mämmin, kolme muuta aunukselaisten I. J. Karpoffin, Vasili Molosofkinin ja veljekset Jukolan. Suomalaisilla oli oma työväentalo ja aunukselaisilla oma kerhotalo.

Ruotsin briha Väinö Markkula ja Aunuksen neitsyt Anni Petroff vihittiin Suojärven Annantehtaalla 29. 11. 1936.

Väinön ja Annan häätanssiaiset pidettiin Suvilahden suojeluskunnan talolla.

Väinö tutustui porajärveläiseen Petrovin perheeseen, jossa oli kuusi tytärtä. Valinnan varaa oli. Väinö sai omakseen Annan. Vihkiminen toimitettiin ortodoksisen tavan mukaan Annan tehtaan kirkossa. Häät tanssittiin Suvilahden suojeluskunnan talolla.

Suojärven vuosinaan Väinö oppi tuntemaan karjalaisuuden ilot, surut, hyvät ja nurjat puolet. Hänestä tuli syvälinen heimomme ystävä, sen kohtaloiden, tapojen ja kulttuurin ymmärtäjä. Niinä vuosina syntyivät myös perheen lapset, Matti poika 1937 ja tytär Kaija-Liisa 1939. Väinön perhe muutti Hyrsylästä ennen Neuvostoliiton hyökkäystä. Hän sai paikan Suoniemeltä Siurunkoski Oy:ltä.

Sitten tulivat sodat, vaikea invaliditeetti ja asettuminen Tampereelle. Mutta Karjalan vuodet Väinöltä eivät ole unohtuneet. Näin hän muistelee itse:

”Mitä tulee toimintoihini sodan aikana, taistelin talvisodassa Tolvajärvi-Aittojoki lohkolla tamperelaisten mukana 3/JR 16 riveissä pk-ampujana.”

Eräässä vaiheessa Väinö pakkasen kourissa kylmettyi ja sairastui kuumeseen, joka hoidettiin, mutta toipumisloman jälkeen hän sairastui polioon.

Monelta tämä tauti olisi vienyt sisun, mutta Väinö jumppasi, liikkui välillä kainalosauvojen varassa ja jatkoi opiskeluaan sekä niveltä uudelleen työelämään. Jatkosodan aikana hän ilmoittautui jälleen sotilas-tehtäviin.

Ihastuksensa Karjalaan Porajärven vävy ilmaisee seuraavasti:

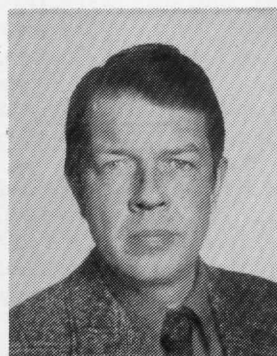
”Kiintymystäni Karjalaan ja karjalaiseen kulttuuriin sekä itse Karjalan kansaan ihmetellään jopa oman perheeni, eikä vähiten sukulaisteni keskuudessa. Ainoastaan henkilö, hämäläinenkin, joka minäkin olen syntynyt, pystyy ymmärtämään sen, mitä on todellisuudessa ollut aito ja todellinen karjalaisuus ja Karjalan karu, mutta kaunis ja kiehtova luonto, sekä ystävällinen ja vieraanvarainen kansa, kun elää ja asuu kaiken tämän keskellä. Kaiken Karjalasta niin sen kansasta kuin luonnostakin on koettava, tai oli koettava itse paikanpäällä asuen ja eläen. Vasta silloin pystyy arvioimaan sen todellisen arvon ja sen aarteen minkä me jouduimme menettämään vain siksi, että kansamme ei yksimielisyydestään huolimatta pystynyt torjumaan vahvempansa Davidin tavoin hädän ja koettelemusten hetkellä. Minä tunnen itseni karjalaiseksi kuin moni Karjalassa syntynyt ja kasvanut karjalainen, eikä se mielestäni ole mikään

ihmekään, sillä tunnen olevani verisitein sidottu aidoimpaan todelliseen Karjalaan, joka löytyi ainoastaan vanhan rajamme takaa, Vienasta ja Aunuksesta.”

Niilo Pores.

70 vuotta täytti 29. 11. entinen maanviljelijä Niilo Pores Sotkamossa. Hän on syntynyt maanviljelijän poikana Suojärvellä Kuikkaniemen kylässä.

Pentti Keynäs.

50 vuotta täytti dipl.insinööri Neles Oy:n varatoimitusjohtaja Pentti Keynäs 19. 11. -79 Helsingissä. Hän on Karjalan Sivistysseuran pitkäaikaisen sihteerin Vasili ja Anni Keynään poika. Suku on kotoisin Vienan Vuokkiniemeltä.

— Osakkahalla on yheksän ozua, a ozattomalla ni yhtä. Tverin Karjala. Zaharova.